

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. רק בקל אות נמשך תזכור ואבלת כשרי כמרת י' אליהו אשר נתן לך בקל שערצי הקסר והקסר יאכלו כעצי וקאל: דברים יב טו
2. רק את קמו לא תאכל על הארץ תשכנו כמים:

הגהות רב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

דאין פוידן את הקדשים
להאכילן לכלבים. אלף לחמה
ועשין קטורה לאחר מיתה (תמורה
י"א, א"ר חלק). אכן ורקן משוטטין
ועורבין קח פסחים ה' עם שא
שבוטחו י"א, חובה, רק ככל אלה
נשקף מנחם ואלכלה כזה, בפסלי
המיקדשין לאחר פוידן הכתוב
מזכר (שמי' ו').

יבינו גרשום

זו דברי רבי שמעון ומחלוקתו:
אמרי, סבר לה כיושל לקיש
דאמר בסוף ספתי תמורה לרבנן
קדשי בריה מבית הורא כלל
התעדרה (והתחיל) קדשי מזבח
להו: ולא מיתוקמא. הא
מתחילין בברכות כורבנן שוים
סיפא דתנא אבל קדשי קדשים
למפוקא אמי יקריב ואם רבנן
כיון דאמרי קדשי מזבח לא
היו אמי תפוקו ארבעי למתני
וכי' שמעון מיתוקמא ירשא
וסיפא דהא אמר קדשי מזבח
היו כלל הלכך כי קדשי הקדש
למפוקא יקריב אבל בעל מוס

מעיקרו היינו דקום מומו להקדשו
מזבח לא היו דמסאי דהאי דתני
לרבנן נמי אציג דאמרי קדשי מוס
נפרין ולא חשיב כיכ הקדש: אמר
הו חיים ואיפשר להעמידן ולהער
דהו ככלל העמדה והערכה אלא
דאמר כפי אחרון דתמורה לרבנן
שמעון ומחלוקתו איבעי למיתני

הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

110 דברי רבי שמעון. לאמר בפרק בתרא דתמורה (דף לב.) קדשי
מוזבה היו בכלל העמדה והערכה (6): דאין ר' שמעון אומר כו'.
ומדלאמר רבי שמעון קדשי דנק הבית לא היו מכלל הקדש בקדשי
מוזבה חמיז והוא מורה בנבע מוס מעיקרא דנפשה אפי' דקדשי

זו דברי רבי שמעון
אמרי רב כרבי שמעון
קדשי ברק הבית היו
קדשי מובח לא היו
ולא מיתוקמא מתני'
מתו יקברו (אמר) ממוא
דבעי העמדה והעברה
פורין את הקדשים
אמרי אם כן ניתני
ואיבעית אימא לעולם
ליה ותני זו דברי רבי
קדם הקדשין וכו'. מנ
יצי מה צבי פטור
המוקדשין פטירין מן
הבכורה ולא ארציא
איל מה איל פטור מן
אף פסולי המוקדשין

המחנות ^א א' מ' פסולי המוקדשין חלבו אמר מר אוצ'א את ה' המחנות מאי שנו אוצ'א בבל ולא אוצ'א את ה' איל אמר ליה רב פפא י' אין אותו ואת בנו המוקדשין אין אותו ואחוריהן דרמית להו א' לחולין וא' לקדשים 'אותו' חלבו נמי אי הכי גבי חלבו נמי להו א' לחולין חלבו א' אמר אלא לאו מ' אמר נמי אך ולא אותו ואת ואת בנו הוא דתא ו' דק א' דמו לא תאכיל ממש לא יהא אלא ד' דצבי ואיל מ' שרי א' רחמנא חלבו א' כתב אהני היקישא ואהני למעוטי מכרת דכי כ' בהמה הוא דכתיב שר מן הבהמה ואהני קר בעלמא להכי אפקהו לך מה דמו בכרת אףקאמרו ד' אך ולא חלבו קאמרו ד' הייתי אומר אך ולא לאותו ואת בנו דא' מנא הני מילי ^ב ד' ר' ואלא חלב ואכלת שאין פודין את הקדושה

[illegible][illegible]

א. מנחם מנדל

מן.

מִשְׁמַע דְּלִי לֹא כַחַךְ אֶךְ הוּא דְרִשְׁיֵנָּה נָמִי מַה צְבִי וְחֵל אִין
אִזְמוּ וְחַת בְּנוּ נוּסָה צוּ וְחִלְכוּ מוֹמָר וְלַעֲלִיל בְּסוּף פִּיִּךְ (דף יב.)
דְרִשְׁיֵנָּה נָמִי מַה צְבִי וְחֵל אִין פוּדִין אֶךְ פְּסוּלֵי הַמּוֹקֶשֶׁשׁ אִין פוּדִין

ותימה ממנו כל הן דרשות דמנחם
כזי ואלי כמזין וסוכלו זכרי
דמפרש לקמן פרק פסולי המוקדשין
(דף נב.) ד' ו"ל דהם נמי מפרש חד
לכבוד ומהנזות והיינו דמפרש הכא
חד דמזי חד דמזל עור מפרש
(י) וחד (לכבוד) חד לכדרי יתקו ורבי
אושעיא כמו שמפרש ר"ח המרביע
והמהני שור של פסולי המוקדשין
ליקח גוף אחד הן ועאל הכבש שני
נופים והיינו דמזי אחד דחד שני
דפסולי המוקדשין עשאו הכבש כש
נופים ובשמהני לבדו כאלו מהני
כזי ואלי דחד וחיבי משום כללם
ואידך חד לבדו עקיבא דמזרי אפי
לעוד כרכים או לכדרי אלעזר
הקפר פ' שני דחולין (דף כח.) מה
פסולי המוקדשין טעוניה שמיטא דף
כזי ואלי כן ומזכי לעוניה הוי דמזי
איל דמזכי ליפני כל חיה (ו) ואידך
לכדרי מרי דמה כזי ואלי דלוי פודין
ומזכי מותר ואותו ואת כזי דעמי
לדמזכ כסמון אף לאו קר הכיטו מזכי
ואלי דדרשין מיניה בכורה ומתנות
ואזכר שמיטא שרוא ליתן להם דין חיה
(ט) ואזכר כמיז קר לחייב על חלבה ואותו
ואזכר דמפרש פין לחולין מדמית
ליה בין לקדשים מדמית להו ובסמון
דקמזר וולגן ומזכין היכי דמי ול
דלעבר איתחילי דמזר פדיון ול
כזי ואלי חול לאו חולא דמזל חלל
ממילא פשיטא ליה דהוי כוליה כזי
ואלי: **א** מה צבי ואפי' אין אותו
ואת בנו נוהג בו. לא מזי למיפק
מה כזי ואלי טעון כסוי דף פ' פסולי
המוקדשין כן דבהדי דרשין פ' כסוי
הדס (חולין דף מד.) גבי פסולי
המוקדשין על הארץ משפטנו כמים
מה כו': **ב** רק אדמו אף תאכל.
הא קרא גבי צבור כמיז והיכא
חימה דלא מייתי רק (ט) אף הדס לא
תאכל דכמיז גבי שאר פסולי
המוקדשין ואין להקשות דלמיתא
איתמיך להחשה לאוין האמורין דס
דמפרש פ' ק דכריתות (דף ד'): דהא
טובה לאוין כמיז יומת מה' דמי
חייקר וחד נלו אחרו וימי צאחרי
מות (ד') כהלא הרי חזר מהאי
דכסור ושמה דרש לה: ^(א) למיתא

תחילתו: אילו לא נאמר דבר
 ונעקשו שנאמר דבר
 א: ואינו יוצא לחולין:
 תשובה ולא נזהר בשר
 לא כלכלך במאן
 הם האוכלין לכלבים
 איכא

לְאִסְרוּרָה^א וְזָרֵךְ לְחַלֵּק וּמֵהֵיכָל דִּהְיוּ וְהַעֲבֹד בָּהֶם נָמִי קִשְׁרָה עַל מֵה
סִפְרִי טַעֲמוֹ יִוְלֵה מִמֶּשׁוּ אֲסוּר וְאֵין לְקוּץ עָלָיו כְּגוֹן גִּיעוּלִי עוֹבֵד כּוֹכָבִים
הַשֶּׁמֶת כִּי אִשְׁתַּחֲוֶי טַעַם לַפֶּסֶם כִּמוֹ בְּנֵהל מַעֲרַחָה וְכִי הָדָר אֲסֵר
גִּיעוּלִי עוֹבֵד כּוֹכָבִים בְּמִדּוֹן אִסְרוֹר צַלְמָה אֵיכָל לֹא מִלְקוּת
אֵינִי נִרְאֶה דְּהִי לֶךְ לְמִימָר אֲהַדְרִיחַ לְאִסְרוֹר כַּדְפְּרִישִׁי:
מֵה

נֶאֱמַר כ"ו. וְהִיא דִּקְתָּי מִלְמַדֵּי לִימֵר אֶךְ חֶלֶק הִ"ק אֲפִילוֹ לֹא כִבֵּד
(י) וְאִקְוִימֶנָּה (סִפְרִי רָאָה יב טו) בְּסִפְּוִלִי הַמּוֹקֶדֶשׁ לְאֶחָד פְּדִיוֹן:
אֵיכָל

[illegible]

הם חללים וכל מי שחברתו נכזת נחשב כחברתו של חלל. וכל מי שחברתו נכזת נחשב כחברתו של חלל.

עין משפט
ור מצות

כד א מיי פֿינז תהלי' ליסוד
תזנה הלי':
בה ב מיי פֿיו תהלי' מאכלות
לסודות הלי'א טושיע ייִד
קר עד עקיף א:
בו ג מיי פֿייז תהלי' שטיטה
הלכה ח טושיע ייִד קר טז
סעיף י:
בז ד מיי' שס הלכה יג:

שיטה מקובצת

[illegible]

(א) דיל קלג של נקבה. (ב) נראה
דיל הנרטי קלגן נשני קמנין.

יְבִינוּ גִּרְשֹׁם (הַמִּטָּה)

והרי: אך כאשר יאלץ את
האח האליל מה
שטור מן הבכור דכתיב
בכור ובעל הזכר הקדוש
וגר לא מצוי: אך פסיל
המקדשים שטורין. ורשעה
זו מיידי בפסילי המקדשים
וכתיב חטא והשטור דאין
פסילי המקדשים נגזרו
קדש הקדשים למזון עינין
ש' להן קרישה וטורטין וז'
הבכור הואל וקדשו קדשה
הזין קדש שחטמו: אוצאי
אין את הכבודה. שישטור
הכבודה ולא אוצאי את המתנות
אין יתיביב מתנות: וראי
גזל לפטור מכבודה ולייתבי

נשים בין בנקבות חיל איל להכי
סור: איל למאי קא מרמית להו
א דקס מוס קבוע להקדישן קא
י הכי. חלבו נמי לא ליצטריך אך
י. אלא הכי יכול למימר כי היכי
א חלבו: אהוי הקישא. דאיתקוש
אח דמו לא חאכל למיקם עליה
אלי הווקדשין בכרת: והא חנא

לית אלא וכו' וכו' רבין וכו' וכו' וכו' :